

9. A Mayflower-egyezmény, 1620. november 11.

Isten nevében, Amen. Mi, alulírott, rettegett Felséges Urunknak, királyunknak, Jakabnak, Isten kegyelméből Nagy-Britannia, Franciaország és Írország királyának, az igaz hit védelmezőjének stb. hűséges alattvalói, Isten dicsőségére, a keresztény hit előmeneteléért, királyunk és hazánk nevének öregbítésére tettük meg ezt az utat, hogy megalapítsuk az első gyarmatot Virginia északi részein. Ezennel Isten és egymás jelenlétében ünnepélyesen és egyhangúan szerződünk és polgári politikai testületként egyesülünk jobb rendezettségünkért és fennmaradásunkért és a már korábban is említett célok előmozdításáért. Ennek alapján időről időre elrendelünk, megalapozunk és keretbe foglalunk olyan igazságos és pártatlan törvényeket, rendeleteket, határozatokat, alkotmányokat és hivatalokat, melyek e gyarmaton a közjó érdekének legjobban megfelelnek és használnak, és melyeknek mindannyian alávetni ígérjük magunkat és engedelmeskedni fogunk. Mindezt saját kezű aláírásunkkal tanúsítjuk. Cape Code-nál, november 11-én, Felséges Urunk, királyunk, Jakab, Anglia, Franciaország és Írország királyának uralkodásának tizennyolcadik, skóciai uralkodásának ötvennegyedik esztendejében. Anno Domini, 1620.

Mr. John Carver	Mr. Stephen Hopkins
Mr. William Bradford	Digery Priest
Mr. Edward Winslow	Thomas Williams
Mr. William Brewster	Gilbert Winslow
Isaac Allerton	Edmund Margesson
Miles Standish	Peter Brown
John Alden	Richard Bitteridge
John Turner	George Soule
Francis Eaton	Edward Tilly
James Chilton	John Tilly
John Craxton	Francis Cooke
John Billington	Thomas Rogers
Joses Fletcher	Thomas Tinker
John Goodman	John Ridgate
Mr. Samuel Fuller	Edward Fuller
Mr. Christopher Martin	Richard Clark
Mr. William Mullins	Richard Gardiner
Mr. William White	Mr. John Allerton
Mr. Richard Warren	Thomas English
John Howland	Edward Doten
Edward Liester	

3. Az 1765. évi Bélyegtörvény

1765. március 22.

Törvény bizonyos illetékbélyeg adó és más adók engedélyezésére és bevezetésére a brit gyarmatokon és ültetvényeken Amerikában, melyek ez említettek védelmi, oltalmazási és biztonsági költségeinek fedezéséhez járulnak hozzá; valamint több parlamenti törvény azon részeinek módosítására, melyek a mondott gyarmatok és ültetvények kereskedelmére és adóbevételeire vonatkoznak, minthogy megszabják a törvényben említett büntetések és elkobzások meghatározásának és behajtásának módját.

Minthogy egy a parlament legutóbbi ülésén hozott törvény szerint több adó kivételét engedélyezték, erősítették meg és biztosították az amerikai brit gyarmatok és ültetvények védelmi, oltalmazási és biztonsági költségeinek fedezéséhez való hozzájárulás céljára: és minthogy jogos és szükséges, hogy biztosítva legyen a következő adók beszedése Őfelsége tartományain Amerikában, a mondott költségekhez való hozzájárulásként: [...]

legyen elrendelve [...], hogy (1765. november 1-étől) és azután, Őfelsége, örökösei és utódai számára, az Őfelsége, örökösei és utódai birtokában most vagy később lévő amerikai gyarmatokon és ültetvényeken vetessék ki, szabassék ki, gyűjtsék be és fiztessék.

Minden bőrért, báránybőr vagy pergamen darabért, avagy ív vagy darab papírért, melyre bármely nyilatkozatot, kérelmet, kérvényt, elismervényt, ellenjegyzést, kifogást vagy más kérelmet rónak, írnak vagy nyomtatnak az amerikai angol gyarmatok és ültetvények bármely törvényszékén vagy ezek másolatáért, három pence az illeték.

Minden „bőrért” [...] melyre bármely adományt, adakozást, kinevezést vagy alapítványt valamely javadalomról vagy valamely javadalom céljából írnak, vagy bármilyen ugyanezen célból kiállított hivatalos okiratért vagy okmányért, vagy bármilyen diploma bejegyzése, beírása, igazolása vagy bizonyítása céljából, melyet akármely egyetemen, akadémián, főiskolán vagy szemináriumon adnak ki [...] két font az illeték.

Minden „bőrre” [...], melyre rakodójegyet vagy rakodólevelet rónak, melyen javak, áruk vagy árucikkek vannak feljegyezve, melyeket az említett gyarmatokról vagy ültetvényekről exportálnak, vagy olyan átbocsátó vámlevél vagy vámkezelési igazolás, melyeket a fentebb említett helyeken bocsátanak ki, négy pence az illeték.

Minden „bőrre” [...] melyre olyan juttatással járó közhivatal vagy közalkalmazásra való kinevezést, beiktatást vagy hivatalba helyezést rónak, mely egy évre vagy ennél kevesebb időre évi 20 fontot vagy e fölött fizet bérben, juttatásban vagy járandóságban [...], (kivéve a katonai, tengerészeti, rendőri, polgárőrségi, bírói és békebírói hivatalokkal járó juttatások és kinevezések esetében) 10 shilling az illeték. [...]

Minden „bőrre” [...] melyre bármely szeszes italok árusítására vonatkozó engedélyt rónak bármely személy részére, aki ezt kiváltja [...], 20 shilling az illeték. [...]

Minden „börre” [...], melyre bármely hiteles végakaratot, ügyiratot vagy bármely 20 fontnál többet érő birtok feletti gondnokságot rónak az amerikai kontinensen lévő brit gyarmatokon és ültetvényeken, a hozzá tartozó szigeteken és a Bahama- és Bermuda-szigeteken, 5 shilling az illeték. [...]

Minden „börre” [...], melyre bármely 10 fontsterlinget meg nem haladó összeg ki-fizetését biztosító kötvényt rónak az amerikai kontinensen lévő brit gyarmatokon és ültetvényeken, a hozzátartozó szigeteken és a Bahama- és Bermuda-szigeteken, 6 pence az illeték. [...]

Minden „börre” [...], melyen bármekkora, 100 arce-t meg nem haladó földterület felmérését és kijelölését rendelik el és szavatolják, melyet bármely kormányzó, tulajdonos vagy akár csupán egy közhivatalnok bocsát ki egyedül vagy bármely más személlyel vagy személyekkel, vagy bármely tanáccsal vagy tanáccsal és gyűléssel együttesen, a brit gyarmatokon és ültetvényeken Amerikában, 6 pence az illeték.

Minden „börre” [...], melyre bármely olyan eredeti adományozást rónak, mellyel 100 acre-t meg nem haladó földet adományoznak, a brit dominiunok minden más részén Amerikában, 3 shilling az illeték. [Nagyobb adományokról később születik majd rendelkezés.]

Minden „börre” [...], melyre olyan juttatással járó közhivatalba való kinevezést, beiktatást, adományozást rónak, mely nem említettett korábban és az, amelyből származó éves jövedelem, fizetés, bér vagy járandóság vagy ezek más változata meghaladja a 20 ezüsfontot, az amerikai kontinensen lévő brit gyarmatokon és ültetvényeken, a hozzá tartozó szigeteken és a Bahama- és Bermuda-szigeteken (kivéve a katonai, tengerészeti, hadbiztosi, a miliciánál betöltendő és békebírói hivatalokba történő kinevezéseket), 4 font az illeték. [...]

Minden „börre” [...], melyre kétoldalú szerződést, bérleti szerződést, tulajdon átruházási okiratot, szerződést, szerződés érvényű megállapodást, számlát, hajó vagy fuvarbérleti szerződést, óvást, a tanoncidő feltételeit vagy egyezményét róják (kivéve, ha szolgát és nem segédet fogadnak fel és szintén kivéve azokat az eseteket, melyekre ezen okiratban korábban már kivettetett illeték), a brit gyarmatokon és ültetvényeken, Amerikában, 2 shilling és 6 pence az illeték.[...]

Minden „börre” [...], melyre bármely közjegyzői határozatot, óvadékot, adósságot, ügyvédi levelet, megbízólevelet, zálogosítást, feloldást vagy más eddig nem említett kötelezvényt rónak [...], két shilling és három pence az illeték. [...]

Minden eladott vagy használatban lévő pakli kártya és minden kocka után [...] a következő összegű illeték fizetendő:

Minden pakli ilyen kártya után 1 shilling.

Minden pár ilyen kocka után 10 shilling.

Ezenkívül minden általánosan pamfletnek nevezett újság és minden hírlap után [...] valamint minden olyan hirdetésre, melyek később említettnek, egyenként a következőkben megállapított illeték:

Minden fél ív terjedelmű vagy rövidebb pamflet és újság minden nyomtatott másolatáért [...] fél penny az illeték.

Minden fél ívnél hosszabb, de egy ívet meg nem haladó pamflet és újság minden nyomtatott másolatáért [...] 1 penny az illeték.

Minden pamflet és újság után, mely meghaladja az egy ív terjedelmet, de nem lépi túl a nyolcadrét formátumú hat ívet vagy kisebb méretű, vagy nem haladja meg a negyedréti formátumú 12 ívet, vagy a 20 ívet folioban [...], egy shilling az illeték bármilyen méretű papír minden ívje után, melyet egy nyomtatott másolata tartalmaz.

Minden hirdetésért, mely valamely újságban, pamfletben vagy magazinban jelenik meg [...], 2 shilling az illeték.

Minden egy évre vagy egy évnél rövidebb időre szóló almanachra vagy naptárra, melyet csupán a papír, bőr vagy pergamen egyik oldalára írtak vagy nyomtattak [...], 2 pence az illeték.

Minden más, egy évre szóló almanach vagy kalendárium után [...] 4 pence az illeték.

És minden több évre szóló írott vagy nyomtatott almanach vagy kalendárium minden éve után a fent megjelölt illetéket kell fizetni.

Minden „bőrrre”, melyre bármely okiratot, eljárást vagy fentebb megnevezett ügyet rónak [...] bármely más nyelven mint angolul, a hasonló angol nyelvű okmányra kiszabott illeték kétszeresét kell fizetni. [...]

II. És szintén minden 20 shilling után egy shilling az illeték bármely 50 fontot meghaladó összeg esetén, melyet bármely ilyen pénztárosnak vagy segédjének adnak, fizetnek vagy melyre szerződnek, vagy melyben megegyeznek velük. [...]

V. És továbbá elrendeltetik [...], hogy minden könyv vagy pamflet után, melyet elsődlegesen almanach céljaira használnak, bármilyen névvel vagy nevekkal is illetik vagy határozzák meg, az e törvény által az almanachokra megszabott és nem a pamfletekre és egyéb nyomtatványokra kivetett illetéket kell fizetni. [...]

VI. Mindig szem előtt tartva azt a feltételt, hogy ez a törvény nem terjed ki arra, hogy illetéket vessen ki bármely váltóra, számlára, szállítólevélre, árjegyzékre vagy bármilyen listára vagy jegyzékre, mely nem kötelez pecséttel helybeni fizetésre, vagy fizetésre bemutatáskor, vagy meghatározott számú nap eltelte utáni fizetésre. [...]

XII. És továbbá elrendeltetik [...] hogy a mondott illetékek és a lebélyezett velumra, pergamenre és papírra kivetett illeték, jelenleg biztosok kezelésében lesz *Nagy-Britanniában*: és az említett biztosokat ezennel felhatalmazzuk és megköveteljük tőlük, hogy a saját belátásuk szerinti legmegfelelőbb hivatalnokokat alkalmazzák e célra. [...]

XVI. És továbbá elrendeltetik [...] hogy semmilyen ügy vagy dolog, melyre e törvény által illetéket szabtuk, a felsorolt gyarmatokon ne kerüljön eljárás alá, ne tárgyalassék és ne fogadtassék el törvényesnek, érvényesnek és használhatónak, ha nem rótták le utána az itt megszabott vagy ennél magasabb illetéket. [...]

LIV. És továbbá elrendeltetik [...], hogy minden összeg, melyet az itt elfogadott illetékszabás eredményeként szednek be (kivéve az illeték behajtásához, kivetéséhez,

beszedéséhez, befizetéséhez és elszámolásához szükséges költségeket, melyek időről időre e törvénnyel és végrehajtásával kapcsolatban támadnak) Őfelsége kincstárának számlájára legyen befizetve és más pénzektől elkülönítve kezeltessék, és arra legyen fenntartva, hogy időről időre a parlament a mondott gyarmatok és ültetvények védelmére, oltalmazására és biztosítására fordítsa. [...]

12. A Függetlenségi Nyilatkozat A Kontinentális Kongresszus Függetlenségi Nyilatkozata 1776. július 4-én

A tizenhárom Amerikai Egyesült Államok egyhangú nyilatkozata

Amidőn az emberi események sodrában szükségessé válik egy nép számára, hogy feloldja azokat a kötelekeket, amelyek egy másik néphez fűzték, és elfoglalja a földkerekség hatalmai között a természet törvényei és a természet istene által részére kijelölt különálló és egyenrangú helyet, akkor az emberiség ítélete iránt érzett illő tisztelet megkívánja, hogy nyilatkoztassa azokat az okokat, amelyek a különválásra készítették.

Magától értetődőnek tartjuk azokat az igazságokat, hogy minden ember egyenlőként teremtett, az embert Teremtője olyan elidegeíthetetlen jogokkal ruházta fel, amelyekről le nem mondhat, s ezek közé a jogok közé tartozik a jog az élethez és a szabadsághoz, valamint a jog a boldogságra való törekvésre. Ezeknek a jogoknak a biztosítása az emberek kormányzatokat létesítenek, amelyeknek törvényes hatalma a kormányzottak beleegyezésén nyugszik. Ha bármikor, bármely kormányforma alkalmatlanná válik e célok megvalósítására, a nép joga, hogy az ilyen kormányzatot megváltoztassa, vagy eltörölje és új kormányzatot létesítsen, olyan elvekre alapítva és hatalmát olyan módon szervezve, amely jobban védi biztonságát és jobban elősegíti boldogulását. A józan ész azt kívánja, hogy a jól bevált kormányzatot ne változtassuk meg jelentéktelen és múltó nehézségek miatt; és valóban a tapasztalat azt mutatja, hogy az emberiség inkább szenved mindaddig, amíg a rossz nem válik elviselhetetlenné, mintsem hogy kivívja jogait és eltörölje a megszokott formákat. Ha azonban a visszaélések és bitorlások hosszú sora mindig ugyanazt a célt szem előtt tartva azt bizonyítja, hogy a népet teljes zsarnokságba kívánják hajtani, a nép joga és a nép kötelessége, hogy az ilyen kormányzat igáját levesse és jövő biztonsága érdekében új védelmezőkről gondoskodjék.

Ilyenek voltak e gyarmatok türelemmel elviselt szenvedései és ilyen immár a szükségesség, amely arra kényszeríti őket, hogy megváltoztassák előbbi kormányzati mód szerüket. Nagy-Britannia jelenlegi királyának a története nem egyéb, mint ismételt jogtalanságok és bitorlások sorozata, amelynek határozott célja a teljes zsarnokság érvényesítése államaink felett. Mindezeknek a bizonyítására engedjék meg nekünk, hogy tényeket terjesszünk a pártatlan világ elé:

Megtagadta a közjó szempontjából legcélszerűbb és legszükségesebb törvények szentesítését.

Megtiltotta kormányzóinknak, hogy jóváhagyják a legsürgősebb és legfontosabb törvényeket, hacsak fel nem függesztették azok végrehajtását mindaddig, amíg elnyerik a szentesítést, amit viszont végletekig halogatott.

Visszautasított olyan nagyobb kerületekre vonatkozó törvényeket, amely kerületek népessége nem adta fel a törvényhozó testületben való képviselői jogát, azt a jogát, amely felbecsülhetetlen értékű a népre nézve és csak a zsarnokok szemében rettenetes.

A törvényhozó testületeket szokatlan, kényelmetlen és levéltáraitól távoleső helyekre hívta egybe, azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy kifárasztva azokat, saját rendelkezéseivel szemben engedékenységre bírja.

Ismételten feloszlatta a képviselőházakat, amelyek férfias szilárdsággal szembeálltak a nép jogai ellen intézett támadásaival.

A feloszlítás után hosszú ideig megakadályozta az új választást s így a törvényhozó hatalom, amely nem semmisülhet meg, visszaszállt a népre, az állam viszont időközben külső veszélynek és belső megrázkódtatásoknak volt kitéve.

Igyekezett megakadályozni államainknak a benépesülését. Ebből a célból megakadályozta a külföldiek honosítására vonatkozó törvények végrehajtását; visszautasította a bevándorlást előmozdító törvényeket, és megnehezítette új földek birtokbavételét.

Megakadályozta az igazságszolgáltatás működését, megtagadván hozzájárulását a bírói hatalom gyakorlását biztosító törvényektől.

Olyan bírakat nevezett ki, akiknek hivatali megbízatása, fizetésének összege és kifizetése kizárólag az ő akaratától függött.

Új hivatalok tömegét létesítette, és tisztviselői raját küldte ide, hogy népünket zaklassák és vagyonát felemésszék.

Béke idején állandó hadseregeket tartott közöttünk törvényhozásunk beleegyezése nélkül.

Arra törekedett, hogy a katonaságot a polgári hatalom fölé helyezze, és attól függetlenné tegye.

Másokkal szövetkezve olyan jogrendnek vetett alá minket, amely idegen alkotmányunktól, és amelyet nem ismernek el törvényeink; hozzájárulását adta ehhez az állítólagos törvényhozáshoz abból a célból:

- hogy hatalmas fegyveres seregeket szállásolhasson el közöttünk;
- hogy színleges eljárással megvédelmezhesse ezeket az államaink lakosai ellen elkövetett különböző gyilkosságaikért járó büntetés ellen;
- hogy elzárhassa kereskedelmünket a világ minden népétől;
- hogy beleegyezésünk nélkül adókkal sújthasson minket;
- hogy sok esetben megfoszthasson minket az esküdtbírói eljárás igénybevételétől;
- hogy a tengereken túlra szállíthasson minket, koholt jogsértésekért való felelősségre vonás végett;
- hogy egy szomszédos tartományban eltörölhesse az angol törvények szabad rendszerét, önkényes kormányzatot létesítve és olyannyira megnövelve határait, hogy egyszersmind példaképpül és megfelelő eszközül szolgálhasson hasonló önkényes rendszerek ezeken a gyarmatokon való bevezetésére is;

Hogy elvehesse alapítóleveleinket, eltörölhesse alapvető törvényeinket, és lényegében megváltoztathassa kormányzatunk rendszerét;

Hogy felfüggeszthesse törvényhozásunkat, önmagát nyilvánítván olyan hatalomná, amely a mi ügyeinkben hivatott törvényt hozni.

Letétette kormányunkat, védelmén kívül állóknak nyilvánított minket, és háborút indított ellenünk.

Fosztogatta tengereinket, pusztította partjainkat, felégette városainkat, és irtotta népünket.

Ebben a pillanatban idegen zsoldosokból álló hatalmas sereget hoz ellenünk, hogy bevégezze a halál, a pusztítás és a zsarnokság már megkezdett és olyan kegyetlenséggel és arcátlansággal végzett munkáját, amelynek párját a legsötétebb korszakokban sem találjuk, és amely teljességgel méltatlan egy civilizált nemzet vezetőjéhez.

A nyílt tengereken foglyul ejtett hazánkfiat arra kényszerítette, hogy fegyvert ragadjanak saját hazájuk ellen, hogy barátai és testvéreik gyilkosa legyenek, vagy azok kezei által essenek el.

Lázadást szított soraink között, és rászabadította határaink lakosságára a kegyetlen indián vadembereket, akiknek közismert harcmodorához tartozik mindenki kiirtása korra, nemre és körülményeire való tekintet nélkül.

Elnyomatásunk minden újabb állomásánál a legalázatosabban folyamodtunk orvoslásért; megismételt kérelmeinkre megismételt sértés volt a válasz. Az a fejedelem, akit minden tetteben ilyen vonások jellemeznek, zsarnok és nem méltó arra, hogy egy szabad nép uralkodója legyen.

Nem mulasztottuk el brit testvéreink figyelmét mindezekre a körülményekre felhívni. Időről időre figyelmeztettük őket azokra a kísérletekre, amelyekkel törvényhozásuk törvényellenes módon kívánta hatalmát fölénk kiterjeszteni. Emlékeztettük őket kivándorlásunk és letelepedésünk körülményeire. Velük született igazságérzetükhöz és nagylelkűségükhöz folyamodtunk és közös származásunk kötelekeire hivatkozva kértük őket, hogy tagadják meg a jogtalanságokat, amelyek elkerülhetetlenül megszakítják összeköttetésünket és érintkezésünket. Az igazság és a vérokonosság szava azonban náluk is süket fülekre talált. Így tehát bele kell nyugodnunk a szükségszerűségbe, amely elkerülhetelenné teszi szétválásunkat és őket, miként az emberiség többi részét háborúban ellenségnek, békében barátoknak tekintjük.

Mi tehát, az Amerikai Egyesült Államok képviselői általános kongresszusban összegyűlve, a világ legfelsőbb bírójának ajánlva szándékaink tisztaságát, e gyarmatok becsületes népe nevében és felhatalmazása alapján, ünnepélyesen kinyilvánítjuk és kihirdetjük, hogy ezek az Egyesült Gyarmatok immár természetüknél és joguknál fogva, szabad és független államok; hogy a Brit Korona iránti alattvalói hűség alól felszabadultak, hogy minden politikai kötelek, amely a gyarmatokat Nagy-Britanniához fűzte, megszakadt, illetőleg teljességgel meg kell szakadnia; és mint szabad és független államoknak teljes hatalmuk van háborút viselni, békét kötni, szövetségre lépni, kereskedelmet üzni és mindazt tenni, amire független államok jogosultak. Az Isten Gond-

viselés védelmébe vetett szilárd hittel, mindnyájan kölcsönösen felajánljuk e nyilatkozat támogatására életünket, vagyónkat és szent becsületünket.

Philadelphia, 1776. július 4.

John Hancock

A Kontinentális Kongresszus elnöke